

Hans Engberg  
c/o Retten i Faaborg, Østerbrogade 48, 5600 Faaborg

den 18. maj 2005

Folketingets Retsudvalg  
Folketinget  
Christiansborg  
1240 København K

Vedr Lov nr 132 (bilag 10).

Ministerens svar på min henvendelse rummer - hvis det tiltrædes af folkettinget - en hårdt tiltrængt afklaring. Dette er i sig selv gavnligt, uanset hvad man mener om den retstilstand, der søges etableret.

Man må imidlertid stadig spørge, om det er rimeligt at indføre en retstilstand, hvor kreditor(s) advokat) – som foreslået af ministeren - selv kan vælge, om han vil have fastsat omkostninger samlet med et beløb, der dækker både den udenretlige og den indenretlige inddrivelse, eller om han i stedet vil have fastsat de to typer omkostninger særskilt.

Der er tilfælde, hvor det samlede resultat ikke bliver ens. De udenretlige omkostninger udgør ca 2/3 af de samlede omkostninger, som kreditor efter ministerens forslag reelt skal kunne opnå ved at vælge samlet fastsættelse af omkostningerne, selv om der – isoleret set – ikke ville være krav derpå efter de udenretlige regler.

Konsekvensen er derfor, at *kreditor(s) advokat) egenhændigt kan sætte sig ud over reglerne om udenretlige inddrivelsesomkostninger,*

Ministerens taleksempl på side 3 kan illustrere dette.

Klienten vil ved *samlet* omkostningsfastsættelse få 1.310 kr i omkostninger. Ved *særskilt* omkostningsfastsættelse vil han opnå 410 kr i indenretlige omkostninger og **op til** 900 kr i udenretlige omkostninger.

De 410 kr er således værdien af det helt standardiserede og rutinemæssig arbejde med at lave inkassostævning eller at udfylde betalingspåkravsblanket. Beløbet på 900 kr er de **maksimale** omkostninger for rykning, fundamentsoprettelse eller forsøg derpå, afdragsordning m.v., men det er jo ikke sikkert, at alle disse foranstaltninger er lavet i det konkrete tilfælde.

Tilkendes de maksimale udenretlige omkostninger, bliver det samlede resultat stadig 1.310 kr. Men sådan er resultatet jo ikke altid !

Hvad nu hvis de udenretlige omkostninger efter en konkret vurdering ikke skal være de fulde 900 kr, men - som set i i hvert fald en landsretsafgørelse - kun på ca 1/3 deraf ? Så bliver det samlede resultat ved særskilt tilkendelse 710 kr og ikke 1.310 kr.

Hvad hvis der slet ikke har været udenretlig inddrivelse, og de udenretlige omkostninger derfor er 0

kr ? Så bliver det samlede resultat ved særskilt tilkendelse 410 kr og ikke 1.310 kr.

Hvad hvis der ikke har været varslet behørigt, og de udenretlige omkostninger derfor er 0 kr ? Så bliver det samlede resultat ved særskilt tilkendelse 410 kr og ikke 1.310 kr.

Ved at begære samlet omkostningsfastsættelse kan kreditor(s advokat) således reelt opnå et omkostningsbeløb, som der efter det udenretlige regelsæt ikke er krav på. Han opnår yderligere, at realiteterne begrebsmæssigt sløres således, at det uberettigede omkostningsbeløb fremstår som en del af et rent indenretligt omkostningsbeløb. Derfor bekymrer ingen sig om, hvorvidt betingelserne for de udenretlige omkostninger er opfyldt, og skyldner mister anledning til at fremsætte indsigelse vedrørende de udenretlige omkostninger, f.eks om manglende varsling.

Er det meningen ?

Skal man være passiv tilskuer til noget sådant ?

Hvordan skal skyldneren kunne gennemskue det ?

Hvordan skal skyldneren kunne gennemskue det specielt ved betalingspåkrav, hvor der er en lovpligtig blanket, hvorefter udenretlige omkostninger *særskilt* **skal** anføres ?

Det er nemt bare at kritisere. Jeg har faktisk også et ganske enkelt forslag:

Lav en særskilt takst for de indenretlige omkostninger.

Med venlig hilsen

Hans Engberg